Написав Яна Демчук
Неділя, 31 січня 2016, 15:10

По полечку вже стелеться туман,
Ховає у яри полу шовкову,
І тільки ночі літньої орган
Все виграє мелодію чудову..

О,Господи! Яка навкруг краса,-
Відходить день спокійно і тужливо,
Останній промінь сонячний згаса
Останнім кольоровим переливом.

Вкриває землю стомлену спокій,
Він дихає над темними стожками,
І неба розгортається сувій,
Розтрушуючи зорі між снопками.

На осоці виблискує роса,
У дзеркальці її тьмяніє просинь
Так тихо-тихо дзвонять небеса,
У дзвоники ясні і стоголосі.

Та в кошик слів не втиснуть,не зібрать
Те миро ночі літньої розлите,
Неначе дивна Божа благодать
З любов"ю розстилається над світом..

Як хочеться з природою співать!
А голос лиш тремтить від хвилювання,
О,наш Господь!Не зможу передать
Цю таїну словами, чи мовчанням..

Ти - Альфа і Омега, -суть буття,
Ти Автор всіх дивин красуні-ночі,
І Всесвіту,і крихітки життя,
Дозволь за все Тобі вклонитись,Отче.